

Malokyšické

OZVĚNY

Zpravodaj obce Malé Kyšice, ročník IX / 2015, číslo 2 (105)

Komentář

V DOBĚ INTERNETU: „KELTSKÝ TELEGRAF“

Žijeme v době internetu, v době, kdy za pomoci počítačové klávesnice „naklepeme“ text zprávy, vypíšeme do příslušné kolonky elektronickou adresu námi zvoleného adresáta a ani se nepozastavujeme nad tím, že „odklepnutím“ údaje v jiné kolonce je tato zpráva během několika vteřin doručena jak do sousední Chyňavy, tak i do vzdálenějších Českých Budějovic, za hranice republiky - třeba do Vídně, ale i na druhou polokouli do Melbourne či Wellingtonu na Novém Zélandě. A to se nechci podrobně zmiňovat o vizuální komunikaci na dálku, o mobilních telefonech.

Dnes je to realita a snad ještě před čtvrt stoletím to byla utopie! Nedokážeme si odpovědět, co nám všechno přinese budoucnost, jakým způsobem budeme na dálku komunikovat za deset, dvacet let, ale víme, jak se komunikovalo, jak se doručovaly zprávy před sto lety, ve středověku, ale i v dobách, kdy na stávajícím našem území přebývali jak dorazivší sem Slované, tak dokonce i Keltové.

Příslušníci keltského kmene Bójů, přebývajících v našem kraji před námi přibližně v rozmezí od 4. století př. n. l. do 5. století n. l., se dorozumívali „na dálku“ za pomoci ohně; světelným signálem z vyvýšeného místa na jiné vyvýšené místo. Z vršku na vršek vzplanutím ohně se upozorňovali především na blížící se nebezpečí. Žijeme v době internetu, žijeme ve 21. století, proto takováto komunikace vůbec nepřichází v úvahu, ale o to potěšující je skutečnost, že i v této době se po celé naší republice objeví tisíce lidí, nadšenců, kteří se, i když jen jednorázově v roce, dokážou nadchnout pro **Keltský telegraf**.

V sobotu 21. března 2015 se již po šesté po kopcích celé České republiky přenášel ohňový signál. Přes uvedený Keltský telegraf se letos napojilo jeden na druhého přibližně 230 ohňů. **Jeden z nich – se souhlasem CHKO Křivoklátsko – vzplál i na našem Vysokém vrchu.** Trasa Keltského telegrafu vedla z vrcholu Velké Javořice, nejvyššího kopce Bílých Karpat, přes celou republiku k hranicím s Německem – do Krušných hor. Snad není nutné zdůraznit, že v současnosti se nejedná o přenášení nějaké „důležité zprávy“, ale dle organizátorů této akce: „Keltský telegraf má symbolizovat příchod světla do krajiny s prvním jarním dnem. Zároveň jde o snahu propojovat lidi, kterých se letos k této akci přidalo několik tisíc. Lidé přijdou na kopce, uvolní se a mnohdy se u ohně zhloubají sama do sebe.“

A jak k takovému napojování ohňových, popř. předávání kouřových signálů dochází? Letošní velký počet „přihlášených stanovišť pro zapálení ohňů“ donutil organizátory akce provést změnu v napojování jednotlivých ohňů. Byl zpracován harmonogram, podle kterého se ve dvouminutových intervalech měly zapalovat ohně na zvolených stanovištích; letos byly vytvořeny dva ohně, ze kterých ve stejnou dobu

ohňový signál vyrazil po České republice. (Letos poprvé se přidaly i skupiny nadšenců na Slovensku, proto světelný signál směřoval také od Bílých Karpat na východ.) Vrátime-li se k nám na Vysoký vrch, tak tam byl signál přebírán ze stanoviště Lhotka u Berouna a následně předáván směrem na Vinařickou horu za Kladnem.

Prozatím jsem nezjišťoval, jak se v místních podmínkách předání signálu zdařilo, ale v návaznosti na informace z celostátního tisku se šestý ročník Keltského telegrafu měl vydat. Počkejme si na první jarní sobotu v příštím roce a vlastní účastí na našem Vysokém vrchu se sami přesvědčme. Podle historiků Keltové již na přelomu našeho letopočtu na dnešním území České republiky vytvořili rozsáhlou kulturní oblast s čilou komunikací a sdílením informací mezi jednotlivými kmeny, nezávisle na tom jak daleko tyto od sebe žily. To všechno pomáhalo dosáhnout vysoké míry organizovanosti tehdejšího keltského prostoru. I díky takovému propojení mělo keltské náboženství stejný směr, bohy i přístup k přírodě. Přestože žijeme v jiné době, přestože se v malokyšických podmínkách už jen dohadujeme, zda právě na Vysokém vrchu bylo v keltské době umístěno strážní místo v podobě málo rozlehlého hradiště, je asi také i na nás, abychom si tyto své – významné – předchůdce čas od času připomněli. A Keltský telegraf je jednou z možností, která se nám nabízí.

Miroslav Oliverius, kronikář obce

Zprávy z radnice

V sobotu 30. května 2015 proběhne od 14.00 hodin na louce naproti čistírně odpadních vod Malé Kyšice oslava **DNE DĚTÍ**. Těšit se můžete na skákací hrad i spoustu her a soutěží o ceny. Připraveno bude rovněž občerstvení a hudba. **(skk)**

Dne 1. června 2015 začnou **TERÉNNÍ ÚPRAVY** louky naproti ČOV Malé Kyšice. Po dokončení prací by měly vzniknout dvě srovnané plochy. Na níže položené ploše bude během letních měsíců vybudováno víceúčelové hřiště. Výše položená plocha bude připravena na výstavbu budovy mateřské školy. **(kuj)**

Středočeský kraj oznámil zahájení **OPRAVY** vozovky v **HLAVNÍ ULICI**, a to od vjezdu do obce přibližně k pomníku. Opravy začnou dne 8. června 2015. Investor se omlouvá za případné nepříjemnosti s dopravou a děkuje za pochopení. **(kuj)**

BLAHOPŘEJEME

Dne 4. dubna 2015 oslavila významné životní jubileum - 85 let - paní **Olga Vlasáková** z ulice Borová a následujícího dne 5. dubna 2015 oslavila své 80. narozeniny paní **Alena Zahradníčková** z ulice Nad Jezem. Oslavenkyním přejeme hodně zdraví, radostí a životního optimismu do dalších let. **(skk)**

CO NOVÉHO V MATEŘSKÉ ŠKOLE

V září zahájíme v malokyšické mateřské škole již sedmý školní rok a náš první absolvent nastoupí na druhý stupeň základní školy. "Naše" děti se nám často přijdou pochlubit se svými školními úspěchy a nás těší, že vidíme téměř samé jedničky. Věříme, že na dobrých výsledcích zejména v prvním ročníku má zásluhu i systematická příprava dětí v MŠ na povinnosti při plnění školní docházky.

Z hodnocení České školní inspekce, které proběhlo v červnu 2014, vyplývá, že naše mateřská škola vytváří pro vzdělávání velmi vstřícné sociální prostředí, ve kterém se jí daří naplňovat záměry a cíle školního vzdělávacího programu. Jako nadstandardní je hodnoceno klima školy, příprava dětí na povinnou školní docházku, spolupráce se zřizovatelem a materiální vybavení třídy a zahrady. I díky tomu se

zájem ze strany rodičů o umístění dětí v naší mateřské škole stále zvyšuje. Jelikož kapacita současné budovy je z hygienických důvodů omezena na dvacet dětí, nebylo možné při dubnovém zápisu přijmout ani mladší sourozence již u nás umístěných dětí. Vzhledem k počtu dětí ve třídě získáváme ze státního rozpočtu omezenou dotaci na provoz školy. Proto velmi vítáme zájem obce o vybudování vlastní mateřské školy, kde by bylo možno třídu běžně naplnit dvaceti čtyřmi dětmi. To by znamenalo značné navýšení dotací ze státního rozpočtu, umožnilo by to i čerpání dalších dotací např. na keramickou pec, vybavení zahrady apod. Největším přínosem pro nás pedagogy ale zejména pro děti by byl prostor, který v současné budově příliš nevyhovuje. Třída v podkroví je velmi dobře vybavena hračkami a metodickými pomůckami, ale chybí nám místo na cvičení, pohybové hry, dramatizaci, provizorní je organizace odpoledního odpočinku.

Naším velkým přáním je, aby školní rok 2016/2017 byl zahájen v nové budově, kde bychom společně pokračovali v budování dobrého jména mateřské školy i obce Malé Kyšice.

Mgr. Mirka Švantnerová, ředitelka MŠ

Zajímavosti z Unhošťska

STO LET OD VYSÍDLENÍ ITALŮ Z JIŽNÍCH TYROL

V sobotu dne 23. května t. r. uběhlo přesně sto let od doby, kdy také předkové dnešních obyvatel z údolí jezera Ledro v severní Itálii byli evakuováni, vysídleni ze svých domovů, kdy se jim následně od 27. května 1915 „novým domovem“ staly České země. V Ozvěnách jsme již několikrát toto pohnuté období let 1915-1919 zmínili v souvislosti s umístěním italských vysídlenců (především z obcí Bezzecca a Lenzumo) k nám do Malých Kyšic. Přesně po stu letech z ledrenského údolí opětovně na Unhošťsko dorazili italští hosté, aby si právě zde připomněli události a válečnou dobu, kterou tehdy v cizí zemi byli nuceni prožívat jejich předchůdci. Pietní akce se konaly ve svárovském kostele, v Ptčích, Doksech, Buštěhradě, Chyňavě, kde byl v místním Dělnickém domě připraven i kulturní program. Není bez zajímavosti, že právě jedna z chyňavských ulic (u kostela) byla pojmenována po družební obci LEDRO. Česko-italským setkáním byl tak důstojně vzpomenuť násilný pobyt italských exulantů na Unhošťsku, ale i pomoc ze strany místních obyvatel v období „Velké“ světové války. Závěrem si uvedme, že z přivítací řeči chyňavského starosty, popisující mimo jiné tehdejší život v obci a okolí, vyplynulo, že i tamní vystěhovalci pocházeli z obce Bezzecca a velkou pomocnicí této tyrolské komunitě byla porodní bába Florida Mora, docházející do Chyňavy a okolních obcí ze sousedních Malých Kyšic. (oli)

UNHOŠŤ PLNÁ KOL – JIŽ PO DVAATŘICÁTÉ!

V neděli 24. května t. r. se město Unhošť již po dvaatřicáté změnilo na Mekku cyklistiky a jejích příznivců; již po dvaatřicáté se stala cílem v Evropě, a možná i ve světě, ojedinělého „profesionálně-amatérského“ cyklistického silničního závodu: „Karlovy Vary – Unhošť“. Jeho začátky sahají do roku 1983, kdy se skutečně „v polních podmínkách“ jel první ročník. Asi je dnes bezpředmětné zdůrazňovat, že po celých těch 32 ročníků byl a je duší i hybnou pákou této ojedinělé sportovní akce nevídaný nadšenec, schopný organizátor, jezdec na vysokém kole a sám i ředitel závodu **Antonín Mittelbach** s partou svých nestárnoucích kamarádů, která se do života města zapsala a vlastně stále zapisuje pod názvem HAF KLUB UNHOŠŤ.

Každý ročník jmenovaného cyklistického závodu je něčím specifický; ten letošní připomněl slavný ZÁVOD MÍRU, který býval populární především v padesátých až osmdesátých letech min. století. Není bez zajímavosti, že Antonín Mittelbach trasu

Závodů míru z Varšavy přes Berlín do Prahy v roce 2012 „odšlapal“, tedy ujel, na svém vysokém kole, čímž vzpomněl výročí 60 let od jeho založení. Upozornil tak nejen na sebe, ale i na cyklistický závod z Karlových Varů do Unhoště. Podařilo se mu za pomoci několika přátel z cyklistického světa do Unhoště přilákat osobnosti, které po mnoho let právě Závodem míru žily, a to buď jako závodníci nebo jako jeho organizátoři. Proto kdo v neděli do Unhoště dorazil, mohl se zde potkat s býv. čs. reprezentanty Pavlem Doleželem, Janem Smolíkem, či s dalšími nestory Závodu míru: F. Babickým, J. Pulmanem ad., ale i se známou unhošťskou cyklistkou B. Lomovou. Ovšem vyvrcholením byla aktivní účast „start – cíl“ při závodě čtyřiaosmdesátiletého býv. reprezentanta NDR, cyklisty **Gustava Adolfa Schura**, vítěze Závodu míru již v roce 1952, který ocenil organizátorskou činnost unhošťských „nadšenců“ a právě projetím cíle zde – v Unhošti – zakončil svoji bohatou mnohaletou cyklistickou kariéru.

Také naše obec při závodě měla svá želízka v ohni. Na startu se objevila dvojice závodníků „ze stáje MALÉ KYŠICE“: s číslem 607 **Jan Černý** a s č. 692 **Roman Müller**. Nepodařilo se mi zjistit, kolik borců zdolalo náročnou silniční trať z Karlových Varů do Unhoště, ale první jmenovaný v barvách Malých Kyšic se umístil s časem 3:05:35:93 hod. na celkovém 123. místě; jeho kolega dojel 125. s časem 3:06:06:38 hod. Pro srovnání čas vítěze Petra Nováka byl naměřen 2:19:39:52 hod. **Chlapci, blahopřejeme a děkujeme za propagaci naší malé obce!**

Závěrem: 32. ročník cyklistického závodu se vydařil! Přejme si, aby Unhošť i v dalších letech byla známa jako místo milovníků cyklistiky, aby nevyzpytatelného Toníka Mittelbacha zase něco originálního napadlo, aby mu to – jako vlastně vždy – pomohli realizovat „Hafáci“, tedy jeho přátelé z HAF KLUBU UNHOŠŤ! **(oli)**

PŘED SEDMDESÁTI LETY SKONČILA II. SVĚTOVÁ VÁLKA

Letošní 8. květen byl ve znamení 70. výročí skončení II. světové války. Občané v obcích si toto významné výročí připomněli dle svých možností, lidově řečeno „po svém“. Na návsi ve Velké Dobré byl prezentován autopark sestavený z historických vojenských vozidel americké provenience, ale největší údiv sklidil příjezd legendárního rudoarmejského tanku T-34 se sovětskou vlajkou i s kyticí rozkvetlých šeříků. Nevelká výstavka dobových fotografií a dalších tiskovin rovněž připomněla radostné květnové dny roku 1945 v této obci. V Úhonicích, ale i na jiných místech byly pokládány věnce u památníků, připomínajících období ukončení válečného konfliktu.

U našich sousedů v Chyňavě občané zase byli prostřednictvím obecního periodika informováni o událostech, které na samém konci války mohly mít likvidační dopad na celou obec. Autorka obsáhlého, především zajímavého příspěvku **Jaromíra Beerová**, prostřednictvím zaznamenaných vzpomínek pamětníků ukázala „chyňavské události“ trochu z jiného pohledu než bývaly v době ještě nedávné oficiálně vykládány. Paní Beerová dlouhodobě trvale žije v Chyňavě, uváděné práci při jejím zpracování věnovala nepočítaně hodin, a protože sledované události se tehdy odehrály nedaleko od nás, s jejím souhlasem se vracíme do Chyňavy květnových dnů roku 1945. *(Příspěvek je přílohou tohoto čísla Ozvěň.)* **Miroslav Oliverius, kronikář obce**

Malokyšické OZVĚNY, zpravodaj obce Malé Kyšice, okres Kladno

Vydává: min. 4x ročně obec Malé Kyšice, IČO 00640557, prostřednictvím své Sociálněkulturní komise, ev. číslo MK ČR E17465. Toto číslo v nákladu 230 výtisků bylo vydáno v Malých Kyšicích dne 27. 5. 2015. Neprodejné.

Kontaktní adresa: Obecní úřad, Malé Kyšice, ul. Míru 72, 273 51 Unhošť.
ou.malkysice@volny.cz, www.malekysice.cz

